

Mor mossèn Àngel Caldas, ànima de la parròquia de Sant Jaume i referent de la vida social i religiosa de Salt

El sacerdot, que va dedicar més de mig segle al servei de la comunitat saltenca, deixa una profunda empremta pastoral, social i cultural.

Mossèn Àngel Caldas i Bosch ha mort a l'edat de 98 anys després d'una vida dedicada al servei de l'Església, i de les persones, especialment a la comunitat de Salt, on va exercir com a rector de la parròquia de Sant Jaume des de la seva fundació l'any 1965. Des de la Fundació Privada Les Vetes on residia lamenten profundament la mort del seu fundador. "La seva vocació de servei a la comunitat, el seu testimoni de fe i la seva excepcional qualitat humana són el nostre llegat", manifesten. La missa exequial se celebrarà dilluns 27 de juliol a les 4 de la tarda a la Parròquia de Sant Jaume de Salt. La vetlla serà Diumenge de 17 a 20 hores i dilluns de 10 a 12 hores al Tanatori de Salt. Nascut a Cassà de la Selva el 1927 la seva infantesa va transcórrer en bona part a Perpinyà, on va estudiar Humanitats al seminari fins als quinze anys. Posteriorment va cursar el batxillerat francès al Liceu Francès de Barcelona i, als disset anys, va ingressar al Seminari de Girona per estudiar Filosofia i Teologia. Va ser ordenat sacerdot l'any 1951. El seu primer destí pastoral va ser precisament Salt, on va romandre un any. Posteriorment va exercir el ministeri a la parròquia del Mercadal de Girona, al Col·lell —on també fou professor—, va complir el servei militar a Burgos i va ser destinat a Massanes i Portbou. Finalment, l'any 1965, el bisbe Narcís Jubany li va encomanar una missió que marcava la seva vida: posar en marxa la nova parròquia de Sant Jaume de Salt. Aquella nova parròquia va néixer sense temple propi. Les primeres celebracions es feien a la capella de les Clarisses, a l'actual plaça Catalunya, i durant un temps també a l'Hospital Psiquiàtric. Amb l'esforç i la col·laboració de tot el poble, l'any 1972 es va inaugurar l'actual església de Sant Jaume, que es convertiria en un centre de vida religiosa, social i solidària. Sota el seu impuls es van consolidar nombroses iniciatives de servei a la comunitat. La parròquia va acollir l'oficina de Càritas i des de Sant Jaume va néixer també el projecte de la residència Les Vetes, una fundació que va fer possible la creació d'un centre residencial per a la gent gran, avui plenament consolidat. Mossèn Caldas va combinar sempre la seva vocació pastoral amb una intensa activitat intel·lectual. Doctor en Dret Canònic, va ser professor d'aquesta disciplina a la UNED i de llengua i literatura franceses al Seminari de Girona. És autor d'una tesi doctoral sobre el ministeri sacerdotal de Torras i Bages, del llibre Notícia d'una parròquia (1965-1995) i de les seves memòries, Retalls de memòria d'un capellà vell, publicades quan tenia noranta-cinc anys, en les quals repassava la seva trajectòria vital i reflexionava sobre l'Església, la societat i la seva vocació. També va mantenir durant molts anys una estreta vinculació amb el Diari de Girona, on publicava una columna setmanal sobre temes religiosos, culturals i d'actualitat. Explicava en una entrevista a Diari de Girona parlant de les memòries algunes de les qüestions que són primordials per a ell, com la crisi post-concili Vaticà II, «que va ser terrible i ens va deixar en calçotets», o el matrimoni: «És un tema molt important, i la gent l'ha desfigurat. Si ara li preguntes a la gent què és i què significa el matrimoni, no ho saben», lamentava Caldas. També de la família a qui dedicava un capítol. «Sempre he tingut molt contacte amb els meus nebots, el meus amics... el meu germà sempre em deia: Si no t'haguessis fet capellà, hauríem guanyat molts calers». Però jo li responia, relatava el 2023 entre rialles, «No, que encara haguéssim renyit». La seva estimació per Salt i pels seus veïns, el seu tarannà dialogant, la seva cultura i la seva permanent disponibilitat envers les persones el van convertir en una figura molt respectada i estimada. Aquest compromís va ser reconegut amb el Premi Tres de Març, que distingia la seva tasca pastoral i la seva contribució al progrés social del municipi. Amb la mort de mossèn Àngel Caldas desapareix un dels grans testimonis de la història contemporània de Salt. El seu llegat, però, perdura en la parròquia que va veure néixer, en les iniciatives socials que va impulsar i en el record de generacions de saltencs que van trobar en ell un pastor proper i un intel·lectual compromès.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona/2026/07/25/mor-mossen-angel-caldas-anima-132799861.html>